

قَالَ مُحَمَّدٌ وَأَنْ تَبَارَكَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ
 وَتَرْحَمَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْحَمْدُ كَأَفْضَلِ مَا
 صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرْحَمْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ
 وَالْحَمْدُ وَإِبْرَاهِيمَ لَا تَكْ حَمِيدٌ حَمِيدٌ فَقَالَ لِمَا
 تَرِيدُ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 پس سب است که بخوانند بعد از این دعا اللهم اني استسئلتك بحسن
 هذه الدعاء مما فاتت منه من الاسماء وما يشتمل عليه
 من التفسير والشئ الذي لا يحيط به الا ان
 تفعل بي كذا او كذا بعده بغير اللهم بحرمته هذا الدعاء
 وهذه الاسماء التي لا يعلم غيرها ولا باطنها
 غيرك افعل بي كذا او كذا وان تقم لي من فلان بن
 فلان واغفر لي ذنوبي ما تقدم منها وما تاخر ووسع
 علي من حلال رزقك واكفني مؤنة النساء
 سوء وجار سوء وقرين سوء وسلطان سوء
 لك على ما تشاء قدير ويكفيك شيء عليك امين
 رب العالمين وصلى الله على سيدنا محمد
 وآله سيئد بن طاووس در اقبال آورده كه اين

و عار او چهار عید کوا است یعنی در روز جمعه و عید فطر و عید قربان و عید غدیر
 و این دو عاروی است از حضرت امام جعفر صادق او موسوم است
 بر عارئے ندیم و بعضی از علمای این دو عارا از جمله زیارت حضرت
 صاحب الامر ذکر کرده اند اینست **وَعَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
 كَلَّمَ الْأَنْبِيَاءَ وَالرُّسُلَ الْحَمْدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا إِنَّكَ الْحَمْدُ عَلَى
 مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَاءِكَ الَّذِينَ
 اسْتَخَلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَإِذَا اخْتَارْتَ لَهُمْ
 جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمِ الَّذِي لَا يَزَالُ
 لَهُ وَلَا يَضِلُّ بَعْدَ أَنْ تَرَطَّطَ عَلَيْهِمُ الرَّهْدُ
 فِي مَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدِّيَّةَ وَنَزَّ بِرُجُهَا فَرَطُوا
 بِكَ ذَلِكَ وَعَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَقَاءَ بِهِ فَقَبَلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ
 وَقَدْ مَنَّا لَهُمُ الذِّكْرَ الْعِلَّ وَالنَّاءَ الْجِلَّ وَأَقْبَطْتَ
 عَلَيْهِمُ مَلَائِكَتَكَ وَكَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَسَرَقْتَ لَهُمْ
 بِعِلْمِكَ وَجَعَلْتَهُمُ الذِّبَاعَ بِرَأْسِكَ وَالْوَسِيلَةَ لَكَ
 رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ اسْكَنْتَ جَنَّاتِكَ لِأَنَّ أَخْرَجْتَهُ
 مِنْهَا وَبَعْضُ حَمَلْتَهُ فِي فُلُوكَ وَبَحَيْتَهُ وَمَنْ أَمَرَ بِعَمَلِهِ**

مِى الْهَلَكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَبَعْضُ لِيُخَذَ تَهْلِكُ
 نَحِيلًا وَسَأَلَكَ لِسَانُ صِدْقِي فِي الْأَخْيَرِ فَاجِبْتَهُ
 وَجَعَلْتَ ذَلِكَ عَلَيَّ وَبَعْضُ كَلِمَتِهِ مِنْ تَجْعِدَةٍ لَكَ
 وَجَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رَأَى أَوْ زُرَّ أَوْ بَعْضُ أَوْلَادِهِ
 مِنْ غَيْرِ ابْنٍ وَأَتَيْتَهُ الْبَيْتَاتِ وَأَيْدِي تَكْبِيرٍ وَالْقُدْسِ
 وَكُلُّ شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَنَهَيْتَهُ مِنْهَا جَائِزًا وَنَهَيْتَهُ
 لَهُ أَوْ صِيَاءً مُسْتَقْوَمًا بَعْدَ مُسْتَحْيِظٍ مِنْ مَدَّةٍ إِلَى مَدَّةٍ وَأَقَامْتَهُ
 لِيَدِينِكَ وَحُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَإِعْلَامًا لِيُرْوَى الْحَقُّ عَنِ مَقَرَّةٍ
 وَيُغْلِبُ الْبَاطِلَ عَلَى أَهْلِهِ وَإِنَّمَا يَقُولُ أَحَدًا لَوْ لَا أَسْرَعْتَ
 لَلْبِنَارِ سُبُلًا مَسْدِيرًا وَأَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَشِيْعُ أَيْدِيكَ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَذِيكَ وَتَحْزَمِي إِلَى أَنْ تُشْرِيكَ بِالْأَمْرِ إِلَى
 حَبِيبِكَ وَتُجَيِّبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فَكَانَ كَمَا
 أَنْتَجِبْتَهُ سَيِّدًا مِنْ خَلْقَتِهِ وَصَفْوَةً مِنْ اصْطَفَيْتَهُ
 وَأَنْضَلَّ مِنْ اجْتَنِبْتَهُ وَأَكْرَمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدْ مَتَّعْتَهُ
 عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَبَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَأَوْطَأْتَهُ
 مَشَارِقَكَ وَمَغَارِبَكَ وَتَشَعَّرْتَ لَهُ الْبَرَقَ وَعَرَّجْتَ
 بِرُوحِهِ إِلَى سَمَائِكَ وَأَوْدَعْتَهُ حِلْمًا كَمَا كَانَ وَمَا يَكُونُ

إِلَى الْوَصَاءِ خَلَقَكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِاللَّهِ عَضِبَ وَخَفَّتْكَ
 بِحَبْرٍ قَلِيلٍ وَمِثْكَ أَثِيلٌ وَالْمَسْئُومِينَ وَبَيْنَ مَا أَلَيْكَ وَ
 وَعَدْتَهُ أَنْ تَطْهَرُوا بِنَاءِ عَدْلِ الَّذِينَ كُلِّهِمْ وَكَرَمِ الشُّرُوكِ
 وَذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءَ صِدْقِي مِنْ أَهْلِي وَجَعَلْتَهُ
 لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَخِيعٍ لِلنَّاسِ الَّذِي يَبْتَكَ مَبَارَكًا
 وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ فَبَيَّنَّا آيَاتِ بَيِّنَاتٍ مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ
 وَمَنْ دَخَلَ كَانَ آمِنًا وَقُلْتُ لِنَسَائِرِي يَا اللَّهُ لِيُدْهِبَ
 عَنْكُمْ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا وَجَعَلْتَهُ
 أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَوْدَةً تَهْمُ فِي كِتَابِكَ
 قُلْتُ قُلْ لَا اسْتَعْلَمَكُمُ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوْدَةَ فِي الْقُرْآنِ
 وَقُلْتُ مَا اسْتَعْلَمَكُمُ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ وَقُلْتُ مَا اسْتَعْلَمَكُمُ
 عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا
 فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَالْمَسْئُومَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ
 فَلَمَّا نَقَضْتَ آيَاتِهِ أَقَامَ وَرَيْكَ عَلَيَّ ابْنُ أَبِي طَالِبٍ
 صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَعَلَىٰ الْيَمَاهُادِ يَلَاذُكَ كَانَ هُوَ
 الْمُنْدِيرُ وَكُلُّ قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ
 كُنْتُ مَوْلَاكَ فَعَلَىٰ مَوْلَاكَ اللَّهُمَّ وَالْمَوْلَىٰ وَوَقَادِ

عَادَاةً وَالضَّرْمَنِ لَصْرًا وَأَخَذَ مِنْ حَذَلِكُ وَقَالَ مَنْ يَكْرِتُ
 قَيْبَةَ فَعِيلٌ أَمِيرَةٌ وَقَالَ أَنَا وَعَلِيٌّ بَيْنَ بَجْرَةٍ وَوَأَحَدٌ قَوْفٌ
 سَأَلَ الثَّانِي مِنَ بَجْرٍ شَيْءٍ وَأَحَلَّ لِحَلِّهَا رُؤُونٌ مِنْ مَوْسَى
 فَقَالَ أَنْتَ وَمَنْ تَلَمَّهَا رُؤُونٌ مِنْ مَوْسَى إِلَّا أَنْتَ لَا تَبِي
 بَعْدِي وَتَرَوُجَاهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ مَا
 أَحَلَّ لَكُ مِنْ مَسْجِدِي مَا أَحَلَّ لَكَ وَمَنْ يَكْرِتُ الْإِنْفَاءَ
 إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَحَلَّتْ لِقَاءَهُ الْإِسْرَائِيلِيَّةُ
 الْعَالِيَةُ وَعَلَى بَابِهَا فَسَنَ إِذَا الْمَدِينَةُ قَدْ لَحِقَتْ فَلْيَأْتِيَا
 مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ كَأَنْتَ آتِيَةٌ تَدْرِي سِيْرِي وَتَدْرِي وَتَدْرِي
 كَرِيْمٌ وَحَمِيْكُ كَرِيْمٌ وَسَيِّدَتُكَ سَيِّدِي وَخَدِيْكُ خَدِيْمِي
 وَالْإِيْمَانُ فَخَالِي لِحَمِيْكُ وَتَدْرِي كَمَا خَالِي لِحَمِيْكُ وَتَدْرِي
 وَأَنْتَ عَدَاةٌ عَلَى الْخَوْضِ حَلِيْمِي وَأَنْتَ تَقْضِي كَرِيْمِي تَمْرٌ
 تَجْرُ عَدَاةً فِي رَشِيْعَتِكَ تَلِي مَنْ تَلِي مِنْ نَوِي سَيِّدَتِي
 وَكَبُوهُمْ حَوِي فِي الْحَمِيَّةِ وَهُمْ جِيْرَاءُ وَتَدْرِي
 كَرِيْمِي الْمَوْمُونُ بَعْدِي وَكَانَ اجْتَابَ حَمِيْكُ
 الضَّلَالِي وَتَدْرِي مِنَ الْعَمْرِ وَجَعَلَ اللَّهُ الْمَسِيْنَةَ وَالصِّرَاطَ
 الْمَسْتَقِيْمَةَ وَتَدْرِي بِقَدْرِي فِي رَجِيْمِي وَتَدْرِي

حليل
 يش

فِي دِينٍ وَلَا يَلْعَقُ فِي مَشْبَةٍ مِنْ مَنَاقِبِ مُحَمَّدٍ وَخُذُوا بِسُؤَالِ صَلَاةِ
 اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَيُقَاتِلْ عَلَى النَّوْتِ وَالْأَخَذِ وَهُوَ فِي اللَّهِ
 كَوْمَةٌ لَا أَمْرَ قَدْ وَتُرْفِيهِ صِنَادٍ بِيَدِ الْمَرْبِ وَقَاتِلِ الظَّالِمِينَ
 وَتَاهَشْ ذُو بَأْسِهِمْ وَأَوْدَعْ كَلِمَاتِهِمْ أَحَقًّا كَابِدًا عَلَيْهِ
 وَخَيْرِيَّةً وَمُنِينِيَّةً وَغَيْرُهُنَّ فَاصْبِرْ عَلَى عَدَاوَتِهِمْ
 وَأَكْتَبْ عَلَى مَنَابِدِهِمْ حَتَّى قَتَلَ التَّاكِيثِ وَالْقَاسِطِينَ
 وَالْمَارِقِينَ وَلَمَّا قَضَى حُجْبَهُ وَقَتْلَهُ اشْتَقَى الْأَشْقِيَاءَ مِنْ
 الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ يَتَّبِعُ اشْتَقَى الْأَوَّلِينَ كَمَا يَتَّبِعُ
 أَمْرَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ فِي الْهَادِيَّةِ
 بَعْدَ الْهَادِيَّةِ وَالْأُمَّةُ مَصْرُوعَةٌ عَلَى مَقْتِهِ مَجْمُوعَةٌ قَوْلُهُمْ
 وَأَقْصَى أَوْلَادِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفِي الرِّعَايَةِ الْحَقِيقِيَّةِ
 نَقِيلَ مَنْ قِيلَ وَمَبِيٍّ مَنْ سَبِيٍّ وَأَقْصَى مَنْ أَقْصَى
 وَجَرِيَّ الْفَضَاءِ لَهُمْ يَمَّا يُبِيُّ لَهُ حُصْنِ الْمُتَوَكِّفِ
 وَكَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
 الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَوَكِّفِينَ وَسُبْحَانَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
 رَبِّنَا الْمَفْعُولَ لَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ فَعَلِ الْأَهَابِ مِنْ أَهْلِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صَلَاتِ اللَّهِ

عليهما واليهما فليبك الباكون وما ياتهم فليشد الباكرون
وليستروهم فلتدب الدموعة وليصخر الصاربخون ويعجز
العاجزون آية الحسن وآية الحسين وآية ابي الحسين
صالح بعد صالح وصادق بعد صادق وآية
التبيل بعد التبيل وآية الخيرة بعد الخيرة وآية
الشموس الطالع آية الاقمار المنيرة آية الانجم
الذاهرة آية اعلام الدين وقواعد العلم آية
تفديته الله التي لا تحل من العترة العاديه
آية المعاني لقطع دابر الظلمة آية المنظر الاقامة الآمنة
والعوج آية المرحى لانتزاع الجور والعذوان آية المد
لجدي بيد القرائض والسنان آية الخيرة لعاودة العيلة
والسرعة آية المؤمن لاجتماع الكتاب وحديثه
آية يحيى معالي الدين واهله آية قاصم شوكة
المعتد من آية هادم آية الشرك والنيق آية
مبيد اهل فسوق والعصيان والكفبان آية
حاصد فروع الغي والشقاق آية حامس اقا الزبير
والافوا آية قاطع حائل الكذب والافراء آية منيد

العنابة والمرودة آين مستاصل أهل العنابة والتصيل
 والإحار آين مؤخر الأولياء ومذلل الأعداء آين
 جامع الكلم على التقوى آين باب الله الذي منه يوعى
 آين رجة الله الذي به يتوجه إليه الأولياء آين
 التيب المتصل بين الأرض والسماء آين صاحب
 يوم الفتيمة وناشور آية الهدى آين مؤلف تمل الصلاة
 والرضا آين الطالب بدخول الأنبياء وآباء الأنبياء
 آين المطالب يدور المقبول بكر بلا آين المنصور
 على من اعتدى عليه وافتدى آين المظفر الذي
 يجاب له ادعى آين صدر الخلق ذو اليد
 والتقوى آين ابن النبي مصطفى وابن علي المرتضى
 وابن خديجة الغراء وابن فاطمة الزهراء الكبرى آين
 أنت وأمي ونفسي لك الوفاء والحمل آين السادة
 المقرين آين النجباء الأكرمين آين العهد آين
 المهديين آين الخيرة المهديين آين الطارقة
 الأنجيين آين الأطباء المستطهين آين الخصايع
 المنتجين آين الصاقياء الأكرمين آين آين

مع
 قوله
 صرح

البَدْرِ الْمُسَيَّرَةِ يَا بِنَ الشَّرْحِ الْمُصَيَّرَةِ يَا بِنَ الشَّهَبِ
 الشَّاقِبَةِ يَا بِنَ الْأَعْجَمِ الرَّاهِرَةِ يَا بِنَ السُّبُلِ الْوَاضِعَةِ
 يَا بِنَ الْأَعْلَامِ اللَّاحِظَةِ يَا بِنَ الْمَلُومِ الْكَامِلَةِ يَا بِنَ
 السُّنَنِ الشَّهُورَةِ يَا بِنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورَةِ يَا بِنَ
 الْعِجْزَاتِ الْمَوْجُودَةِ يَا بِنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودَةِ يَا بِنَ
 الصِّرَاطِ السُّتَيْمِرِ يَا بِنَ الشِّبَاءِ الْعَظِيمِ يَا بِنَ مَنْ مَرَّ
 فِي أَمْرِ الْكِتَابِ لَدَى اللَّهِ عَلَى حَكِيمٍ يَا بِنَ الْآيَاتِ
 وَالْبَيِّنَاتِ يَا بِنَ الدَّلَائِلِ الظَّاهِرَاتِ يَا بِنَ الْبَرَاهِينِ
 الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا بِنَ الْحُجُجِ الْبَالِغَاتِ يَا بِنَ
 التَّعْيِيمِ الشَّائِقَاتِ يَا بِنَ طَهْرَةِ وَالْمَحْكَمَاتِ يَا بِنَ كَيْسِ
 وَالذَّائِرِيَّاتِ يَا بِنَ الظُّوْرِ الْعَادِيَّاتِ يَا بِنَ مَنْ دَخَلَ
 قَتَدًا لِي فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُونََ أَوْ اقْتَرَابًا
 مِنْ الْعِلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ اسْتَقَرَّتْ
 بِكَ النَّوَى بَلْ أَيْ أَرْضِ نَفْسِكَ أَوْ النَّوَى أَوْ بَرِضِي
 أَوْ غَيْرِهَا أَمْ دَخَلَ طَوَى عَزِيزٍ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ
 وَلَا أَدْرِي وَلَا أَسْمَعُكَ حَيًّا وَلَا أَسْمَعُكَ عَزِيزٍ عَلَيَّ أَنْ
 يَحِيطُ بِكَ دُونَكَ الْبَلَوُ وَلَا يَبَالِكُ مِنِّي ضَجِيرٌ وَلَا شَكْوَى

بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُقَيَّبٍ لَمْ يَحُلْ مِمَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَانُوحٍ
عَمَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أَمْنِيَّةٌ شَاقِقٌ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ وَمُؤْمِنَةٍ
أَدَّ كَرَمًا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدٍ عَزِيزٍ لَا يُسَامِي نَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثَلٍ مُجِيدٍ
لَا يُجَاوِزُ نَفْسِي أَنْتَ مِنْ بِلَادٍ نِعَمٌ لَا تُضَاهِي نَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيصٍ
شَرِيفٍ لَا يُسَاوِي إِلَى الصَّغَى أَجَارُفِكَ يَا مُؤَلَّاهِي وَرَأَى
حِطَابٍ أَصِفُ فَيْكَ وَأَقَى نَجْوَى عَزِيزٍ يُؤَمِّلُ أَنْ يَلْجَأَ دُونَكَ وَأَنَا فِي
عِزِّكَ عَلَى أَنْ أَبْلِيكَ وَيَمُخِّدُكَ الْوَرَى عَمْرٍُ بِرُغْبَةٍ أَنْ يَجِيءَا
عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعَيَّنٍ فَاطِيلٌ مَعَ الْعَوِيلِ
وَالْبِكَاءِ هَلْ مِنْ جُرُوعٍ فَسَاعِدَ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ
قَدْ يَيْتُ عَيْنٌ فَسَاعِدَ نَهْأَعَيْنِي عَلَى الْقَدَى هَلْ إِلَيْكَ
يَا بِنَ أَحْمَدَ سَبِيلٌ قَتَلَقِي هَلْ يَتَّصِلُ يَوْمًا مِنْكَ بَعْدُ
فَقَطُّ مَتَى تَرِدُ مَنَا هَلَاكَ الرَّوِيَّةَ فَذُرْوِي مَتَى تَتَفَعَّرُ
مِنْ عَذَابِ مَا رَكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى تَعَاوِيكَ
وَنَوَاوِحِكَ فَنِقْرَةً مِنْهَا عَيْنًا مَتَى تَرَانَا تَرَاكَ وَقَدْ لَمَسْتَ
لَوَاعِ النَّصْرَ تَرَى أَقْرَانًا نَحَفُ بِكَ وَأَنْتَ تَأْمُرُ الْمَلَأَ وَ
قَدْ مَلَأَتِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَأَذَقْتَ أَحَدًا أَلْهَاقًا هَوَانًا
وَعِشَابًا وَأَبْرَتِ الْعَتَاةَ وَبِحَدِّهَا الْحَيَّ وَقَطَعْتَ مَا بَدَرَ

الْمُتَكَبِّرِينَ وَأَجْتَنَّبْتُ أَصُولَ الظَّالِمِينَ وَتَحَنَّنْ تَقْوَلُ أَهْلَكَ
 يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرُوبِ وَالْبَلَوَى وَالْيَكْ
 اسْتَعْدَى فَعِنْدَكَ الْعُدْوَى وَأَنْتَ رَبُّ الْأَخِيرَةِ وَالْأُولَى
 فَأَخِثْ يَا غِيَاثَ السُّتَيْغِيثِينَ عَيْدَكَ الْمَبْتَلَى وَأَرْبَابَ
 سَيِّدَةَ يَأْسِدِ يَدِ الْقَوَى وَأَزِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَالْجَوَى
 وَتَرَحُّمَيْلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَمَنْ يَكِي الرَّجْعَى وَالنَّهْجَى اللَّهُمَّ
 وَتَحَنَّنْ عَيْدَكَ التَّائِبُونَ إِلَى وَإِيكَ الْمَذْكُورِ بِكَ نَبِيَّكَ خَلَقْتَ الْبَشَرَةَ
 وَمَا ذَا وَاقْتَنَهُ لَنَا قَوْمًا وَمَعَادًا وَجَعَلْتَ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا مَا فَا بِنَبِيِّ
 تَحِيَّةٍ وَسَلَامٍ وَزِيَادٍ لِيَا رَبِّ سَلَامًا وَاجْعَلْ مُتَقَرَّةً لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمَقِيلًا
 وَأَرْحَمَ نَهْمًا وَتَقْدِيمًا يَا أَمَامَنَا حَقًّا وَرَبَّنَا حَقًّا وَرَاقَةَ الشَّهَادَةِ مِنْ
 اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَصَلِّ عَلَى رَسُولِكَ السَّيِّدِ
 الْأَكْبَرِ وَعَلَى أَبِيهِ وَعَلَى أَبِيهِ السَّيِّدِ الْقَسْوَمِ حَامِلِ الْوَأْوَى وَالْمَحْشَرِ
 سَاقِي أَوْلِيَاءِهِ مِنْ نَهْرِ الْكَوْثَرِ وَأَمِيرِ عَلَى سَائِرِ الْبَشَرِ الَّذِي مَنْ آمَنَ بِهِ
 فَقَدْ ظَفَرُوا مِنْ أَيْمُونِهِ فَقَدْ كَهَرُوا وَخَطَمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آخِرِهِ
 وَعَلَى نَجْمِهِمَا الْمِيَامِيْلِ الْغُرِّ مَا طَلَعَتْ شَمْسٌ وَمَا أَضَاءَ قَمَرٌ وَعَلَى
 جَدَّتَيْهِ الصِّدِّيقَةِ الْكُبْرَى فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى مَنْ
 اصْطَفَيْتَ مِنْ بَنِيهِ الْبَرِّ عَلَيْهِ فَضْلُكَ أَهْلُ قَوْمِ وَأَدْوَمُ

وَأَكْبَرُوا وَقَرَّمَا صَلَّيْتَ عَلَيَّ أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَاءِكَ وَخَيْرِكَ
 مِنْ خَلْقِكَ وَصَلَّ عَلَيْهِ صَلَوةً لَا غَايَةَ لِعَدْوِهَا وَلَا نَهَايَةَ
 لِمَدَدِهَا وَلَا نَقَادَ لِأَمْدِهَا اللَّهُمَّ وَأَقِم بِرَأْسِ الْمَقْدِسِ وَأَدخِلْ
 بِهِ الْبَاطِلَ وَأَرِدْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَأَذْكَرْ بِهِ أَعْدَاءَكَ
 وَصَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ وَصَلِّ تَوَدُّي لَكَ
 مُرَافَقَةَ سَلْفِهِ وَاجْعَلْنَا فِيمَنْ يَأْخُذُ بِحُجَّتِهِمْ وَ
 يَمْكُثُ فِي ظِلِّهِمْ وَأَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ
 وَالْإِجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَالْإِجْتِنَابِ عَنْ مَعْصِيَتِهِ
 وَأَمِّنْ عَلَيْنَا بِرِضَاكَ وَهَبْ لَنَا رَافِقَةً وَرَحْمَةً
 وَدُعَاءَكَ وَخَيْرَ مَا تَنَالُ بِهِ سَعَةً مِنْ رَحْمَتِكَ وَ
 قَوْلًا عِنْدَكَ وَاجْعَلْ صَلَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَذُلُّونَنَا
 بِهِ مَغْفُورَةً وَدُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَاجْعَلْ انْتِرَاقَنَا
 بِهِ مَبْسُوطَةً وَهُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَحَوَائِجَنَا مُقْضِيَةً
 وَأَقْبِلْ إِلَيْنَا بِجُودِكَ الْكَرِيمِ وَأَقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَالظُّلْمَانَ
 نَظْرَةَ رَحْمَةٍ تَشْتَمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَصْرِفْهَا
 عَنَّا بِجُودِكَ وَاسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَآلِهِ بِكَاسِهِ وَيَسِّرْ لَنَا سُرُورًا وَسَائِغًا لَأَطْمَئِنَّا بِعَدْوِكَ يَا

أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ فَإِذَا فرغت مِنَ الدَّعَاءِ فَتَاهَبْ
لِلسُّجُودِ بَيْنَ يَدَيْ مَوْلَاكَ ۞

باب پنجم

در بیان اعمال هر ماه - و درین باب سه فصل است
فصل اول در بیان تحقیق رویت هلال و ادعیه آن و نماز ماه نو
و دانستن غره هر ماه و شناختن قمر در عقرب و طریق معرفت موضع
شمس و قمر ۞ یک آنکه هلال ثابت میشود بچند طریق - اول بچشم
خود دیدن و دوم شباع سوم شادوت عادلین که خود مشاهده
کرده باشند چهارم گذشتن شمس روز از ماه گذشته پنجم حکم حاکم شرع
بشرط عدم علم بخطای آن و اعتبار جدول در مذکور بان نیست
و آن حسابی است مخصوص از رفتار قمر خلاصه آنست که یک شهر را
ناقص و دوم را کامل و ابتدا از ماه محرم میکنند و محرم را کامل می شمارند
و نیز اعتبار عدم نیست و آن اینست که مثلاً ماه شعبان را است
و نه روز همیشه قرار دهند و ماه رمضان را سی روز دارند و همچنین طوق
زودن هلال اعتبار ندارد و همچنین در غایب شدن هلال بعد از شفق

یا نگر گویند و در شبیه است و نظر متفان هم مستبرست یعنی که قرص استیاب
 چنان روشن باشد که قبل از زوال دیده شود آن روز را اول ماه بدانند بلکه
 فرود آید باید شمرده بچین اگر بلال در شب پندیده مانند زوئیت که در شب سوم
 دیده شود شیاع عبارت از نیست که چند کس خبر دهند برویت بلال که از
 خبر ایشان نفس مطمئن شود و از گفتن ایشان ظن حاصل شود و ظن
 کذب بر آن نشود و عدد شیوع منحصر و مخصوص نیست گاه باشد که از
 دو تا اطمینان نفس میشود و گاهی از پنجاه کس حاصل نمی شود آری
 این ضرور است که عدد ایشان از دو کس زاید باشد چرا که اگر دو کس
 باشند عدالت در آن ضرور است و در شیاع تخصیص بمردوزن و بچه
 و جوان و مسلم و کافر نیست بلکه بر قول هر یک گروه اکتفا میتوان کرد
 مستحب است که در زوئیت بلال همراه در شب اول
 یا روم یا سوم دعای صحیفه کامله بخواند و دعای این است
 أَيُّهَا الْخَلْقُ الْمُطِيعُ الدَّائِبُ التَّرِيْعُ الْمَلَكُوتِيُّ فِي مَنَاقِبِ
 التَّقْدِيرِ الْمُتَصَرِّفِ فِي فَلَكَ التَّقْدِيرِ بِإِذْنِ مَنْ
 تَوَرَّكَ الظُّلْمَ وَأَوْضَحَكَ الْبُهْمَ وَجَعَلَكَ آيَةً مِنْ
 آيَاتِ مَلِكِهِ وَعَلَامَةً مِنْ عِلْمَاتِ سُلْطَانِهِ وَامْتَنَّاكَ
 بِالزِّيَادَةِ وَالنَّقْصَانِ وَالظُّلُوعِ وَالْأَقُولِ وَالْإِنَارَةِ

وَالْكُتُوبِ فِي كُلِّ ذَلِكَ أَنْتَ لَهُ مُطِيعٌ وَإِلَىٰ أَرْسَالِهِ
 سَبِّحْهُ سُبْحَانَ مَا نُجِبَ مَا دَبَّرَ فِي أَمْرِكَ وَالطُّفْتَ
 مَا صَنَعْتَ فِي شَأْنِكَ جَعَلَك مُفْتَاخَ تَحْرِيقِ حَادِثِ كَوْمِ
 حَادِثِ فَأَسْأَلُ اللَّهَ سَرِيًّا وَرَبِّيكَ وَخَالِقِي وَخَالِقَكَ
 وَمُقَدِّرِي وَمُقَدِّرَكَ وَمُصَوِّرِي وَمُصَوِّرَكَ أَنْ
 يُصَلِّيَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَنْ يَجْعَلَكَ هِيَالًا بِرُكَّةِ
 لَا تُحَقِّقُهَا إِلَّا يَوْمَ وَطَهَارَةٍ لَا تُدْنَسُهَا إِلَّا يَوْمَ هِيَالٍ
 آمِنٍ مِنَ الْآفَاتِ وَسَلَامَةٍ مِنَ الشَّيَاطِينِ هِيَالٍ أَسْعَدَ
 لَا تُخَسُّ فِيهِ وَبَيْنَ لَانِكَ مَعَهُ وَلَيْسَ لَا يَمَارِجُهُ عَسْرٌ
 وَخَيْرٌ لَا يَشُوبُهُ شَرٌّ هِيَالٍ آمِنٍ وَلَا يَمَانٍ وَغَمَّةٍ وَ
 إِحْسَانٍ وَسَلَامَةٍ وَسَلَامٍ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ
 وَآلِهِ وَاجْعَلْنَا مِنْ أَرْضِي مَنْ طَلَعَ عَلَيْهِ وَأَزْكَ
 مَنْ نَظَرَ إِلَيْهِ وَأَسْعَدَ مَنْ تَعَبَّدَ لَكَ فِيهِ وَوَقَفْنَا
 فِيهِ لِلتَّوْبَةِ وَأَعِصْنَا فِيهِ مِنَ الْحَوْبَةِ وَاحْفَظْنَا
 فِيهِ مِنْ مُبَاشَرَةِ مَعْصِيَتِكَ وَأَنْزِعْنَا فِيهِ سَكْرَ
 نِعْمَتِكَ وَالْبِسْنَا فِيهِ جَنَّةَ الْعَافِيَةِ وَأَنْتُمْ عَلَيْنَا بِأَسْمَائِكَ
 طَاعَتِكَ فِيهِ الْمِنَّةُ إِنَّكَ الْمَنَّانُ الْحَمِيدُ وَصَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الظَّاهِرِينَ الْبَاطِنِينَ اِيضاً بِنِ وَعَائِز

صَدْرَتِ امير و زور و رويت ايله وار و است اللهم اني استسلك خيرا

هذا الشهر و نوراً و بصره و قبحه و بركته و ظهوره و سره و نوره

و استسلك خيراً ما فيه و خيراً ما بعده و اعوذ بك من شر

ما فيه و شر ما بعده اللهم ادخله علينا يا اامين و الايمان

و السلامة و الاسلام و البركة و التقوى و التوفيق لساناً

سجياً و قرضاً ايضاً و منهن العارفين الرغائب رسول خدا

بن و ما منقول است اللهم اهله علينا يا اامين و الايمان

و السلامة و الاسلام ايضاً و كتاب مذکور و ادوات که

چون بلال را و پيسے ليوے ادا شماره کن و رو قبله دستار ابردار

و کورتن و ربک الله رب العالمين اللهم اهله علينا

يا اامين و الايمان و السلامة و الاسلام و المسارعة

الى ما تحب و ترضى اللهم بارک لنا في شهرنا هذا و

ارزوقنا خيراً و عونته و اضرف عنا ضربه و شره و

بلاءه و فتنته و سيد بن طاووس و ابن ابي عمير

مخصوصاً کاه صیام کرده نیز در کتاب منہاج العارفين هووی است
که هر که در وقت رویت بلال هفت مرتبه سوره حمد بخواند در چشم رانہ بیند

ایضا سید بن طاووس طاب ثراه و کتاب در وع الواقیه
 از حضرت رسالت آورده که هر کس در شب اول ماه نظر به لاله کند و
 دست خود را بجانب خانه دشمن خود اشاره کند و بایستد و این دعا را سه
 مرتبه بخواند و در هر مرتبه اشاره کند بجانب خانه دشمن خدا تعالی
 شر آن دشمن را از او کفایت فرماید و هر گاه در شب اول ماه بجانب
 نزد در شب دوم و سوم نیز چنین کند که نجات یابد و هر گاه تعویذ
 در ماه دوم نیز چنین کند و هر گاه بجانب مقرون نگوید در ماه سوم
 چنین کند انشاء الله تعالی بجانب مقرون شود و این است
 آیو ذَا حَدِّ كَمَا أَنْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ تَحْيِيلِ وَ اَعْتَنَاءِ
 تَجْرِئِي مِّنْ تَعْمِيهِ الْاَشْفَاءِ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
 وَ اَصَابَهُ الْكِبَرُ وَ لَهُ ذُرِّيَةٌ ضَعْفَاءٌ فَاصْبِرْ بِهَا وَ اعَصِمْ
 فِيهِ نَارُهَا فَاتَّخَذَتْ سَآبِرًا مِّنْ اَبْنِ كَلِمَةٍ سَجَابِ
 اَوْ و كَبِّرُوا لِلّٰهِمْ لِحْمَةً بِالْبَلَاءِ طَمَّاءُ وَعَمَّةٌ بِالْبَلَاءِ عَمَّاءُ
 وَ اَتْرَمِيهِ بِحِبَارَةٍ مِّنْ تَحْيِيلِ وَ طَيْرِكَ الْاَبَائِيْلِ يَا عَظِيْمَ
 سید بن طاووس نور الله مضجعه و کتاب در وع الواقیه
 آورده که حضرت رسالت پناه هر گاه بلال را می دیدند سه مرتبه
 آله اکبر و سه مرتبه لاله الا الله می فرمودند بعد از آن این دعا

می خواند و الحمد لله الذی اذھب یسھری کذا و جاء
 بکذا و ظاہر اینست کہ در فقرہ اولی بجائے لفظ کذا نام گذشتہ
 باید گفت در فقرہ ثانی نام آئندہ و ندین در کتاب مذکور آوردہ کہ بنویسید
 در وقت دیدن ہلال بروست چپ ہانگشت شہادت دست
 راست محمد و علی و فاطمہ و الحسن و الحسین
 و علی و محمد و جعفر و موسی و علی و محمد
 و علی و الحسن و محمد علیہم السلام و بنویسید
 توحید را و بعد از آن بگوید اللهم انک الناس اذا نظروا
 الی الہلال نظر بعضہم الی وجوہ بعض و تبرک
 بعضہم ببعض و انی نظرت الی اسمائک و اسم
 نبیک و ولیک و اولیائک علیہم السلام و الی
 کتابک فأعطین کل الذی احب من الخیر
 و امرت عتی کل الذی احب ان تصرف عتی
 من الشر و نزلت من فضلك ما انت اھلہ و
 لا حول و لا قوۃ الا باللہ العلی العظیم و ندین
 در کتاب مذکور آوردہ کہ دست چپ محل استعمال نجاستهاست
 و این نامہا بزرگ ترین نامہا است پس اگر این را در فقرہ بنویسید

و آن رکعت را در کت دست چپ بگذارد و بگوید آنچه گفته شد شاید اجابت
 باشد و نیز در کتاب مذکور آورده که مستحب است خوردن پنجه
 در اول هر ماه چنانچه از حضرت امام جعفر صادق مروی است
 که خوب لقمه ایست پیروزین را خوش مزه و خوشبو میگردد اند و طعام
 را میضم می کند و اشتها می آورد و هر که آن را در اول ماه بخورد
 است که حاجت او رد نشود و آن ماه صاحب منہاج
 العارفین از حضرت صادق آورده که هر کس در شب اول
 ماه دو رکعت نماز بکند و در هر رکعتی بعد از حمد سوره انعام را
 بخواند و از خدا سوال کند که او را از هر دردی و ترسی و بلائی
 ایمن گرداند خدا در آن ماه او را از همه آفات محفوظ دارد و سید
 بن طاووس در کتاب دروع الواقیه آورده که حضرت امام محمد باقر
 هر گاه ماه نومی آمد و دو رکعت نماز می گذارد و در رکعت اول الحمد
 یک مرتبه و قل هو الله احدی مرتبه بعد در روزهای ماه و دو رکعت
 دوم بعد از الحمد تا از نماز فی لیلة القدرستی مرتبه می خواندند و قصد
 می کردند با پنجه پیغمبری شنبه دیدند باین عمل سلامتی تمام آن ماه را
 و در روایت دیگر وارد شده که مستحب است که بعد از این نماز بخواند
 بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِی الْاَرْضِ

اِلَّا عَلَى اللّٰهِ بِرُفْقَاهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي
 كِتَابٍ مُّبِينٍ لِيَسْمِعَ اللّٰهُ الرّٰحِمِ الرَّحِيمِ وَلَا تَنْ
 يَمْسَسَكَ اللّٰهُ لِيَصِرَّ وَلَا كَمَا شِئْتَ لَهُ اَلَا هُوَ وَاَنْ
 يَرُدَّكَ بِتَخَدُّقٍ وَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
 عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ لِيَسْمِعَ اللّٰهُ الرّٰحِمِ الرَّحِيمِ
 سَيَجْعَلُ اللّٰهُ بَعْدَ عُنُقَيْكَ مَا تَشَاءُ اللّٰهُ لَا قُوَّةَ اِلَّا
 بِاللّٰهِ حَسْبُنَا اللّٰهُ وَنِعْمَ الْوَكِيْلُ وَاَقُوْمٌ مِنْ اَمْرِى
 اِلَى اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ اَلَا اَنْتَ
 سُبْحٰنَكَ اِنِّى كُنْتُ مِنَ الظّٰلِمِيْنَ رَبِّ اِنِّى
 بِمَا اَنْزَلْتَ اِلَىَّ مِنْ خَيْرٍ قَعِيْرٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا
 وَاَنْتَ خَيْرُ الْوٰرِثِيْنَ وَسَزُوْدًا اَسْتَكَرُّنِي رَوْقَتِ
 صَدَقَةٍ وَاَدْنِ اَنْكَ صَدَقَةٍ وِرْدَتْ لِمَاكَ وَسَلَامَتِيْ كَمَا بَانَ بِخَيْرِي
 هَمَّ لِمَاكَ اَوْسَتْ وَمِنْ خَوٰبِيْ كَمَا تَرَا اَنْعَامٌ كُنْدَ بَانَ وَتَوَلَّكَ اَوْسَتْ
 جَلَّ جَلَالُهُ وَعَمَّ نَوَالُهُ وَنَدِيْرٌ وَرَكَابٌ مَذْكُوْرٌ اَوْرُوْدُهُ اَسْتَكَرُّنِيْ
 اَسْتَكَرُّنِيْ كَمَا نَمَّزَ اَوَّلَ بَهْرَمَاهُ وَرَكْعَتِ اَسْتَكَرُّنِيْ اَوَّلَ بَعْدَ اَز
 اَحْمَدِ سُوْرَةَ قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ يَكُ مَرْتَبَةً وَرَكْعَتِ دُوْمٍ بَعْدَ اَزْ اَحْمَدِ
 سُوْرَةَ اَنَا اَنْزَلْنَاهُ يَكُ مَرْتَبَةً وَمِى نُوَاْنِدُ لِيُوْدُ كَمَا اِيْنِ رُوَايَتِ خَفِيْفَةٌ

یکسے باشد کہ وقت نمازش از خواندن این دو سوره کسی شیئی مرتب
 تنگ بودہ باشد بواسطہ سفرے یا مرضے یا عرضے صاحب
 شجرہ از کتاب مذکور آوردہ کہ چہاے از عجم را اعتقاد است کہ احتیاج
 در ایام ماہ باہ فارسی است نہ ماہ عربی و همچنین نیست بچند بہت
 اول آنکہ دیدم مردم را کہ نمازی کردند نماز اول ماہ بہت دفعہ کہ در آن
 آن بنا بر ماہ ہائے عربی دیگر آنکہ صدقہ و اول ہر ماہ بہت سداستی
 از خطہ ہائے آن منہی بر شہر عربی است دیگر آنکہ خطاب شریعت
 محبت می باید کہ محمول باشد بر زبان آن حضرت کہ بآن وحی و قرآن
 نازل شد و آن عربی است دیگر آنکہ اکثر وعدہ و وعید کہ متضمن باہ
 است در ماہ عربی دیدیم دیگر آنکہ اول سال با جماع مسلمانان
 یا محرم است یا ماہ رمضان و این ہر دو عربی است دیگر
 اگر خواری بدانی غرہ ہر ماہ را باید کہ از ہجرت نبوی ہ انچہ گذشت
 صد و نو طرح کنی و باقی را ہشت ہشت طرح مسالی
 پس انچہ ہا اندر خانہ حروفات نظر کنی غرہ ماہ معلوم می شود
 و این از معجزات است و اللہ اعلم بتمام اللامور

نقشہ جدول برای معلوم شدن غرہ ہر ماہ

ج	ع	ن	ر	ص	ا	د	ق
شهور	یکم	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم
محرم الحرام	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
صفر المنظر	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
ربیع الاول	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
ربیع الآخر	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
جمادى الاولى	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
جمادى الاخرى	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
رجب المرجب	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
شعبان المنظر	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
رمضان المبارک	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
شوال المکرم	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
ذی القعدة	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه
ذی الحجة	یکشنبه	دوشنبه	سه‌شنبه	چهارشنبه	پنجشنبه	جمعه	شنبه

در دانستن آنکه اول هر ماه چه روز است بطریق این جدول و این حساب
منسوب است بحضرت سرور دانا یان علی عمران مودا نشین این موقوف است

بر چهار مقدمه مقدمه اول آنست که هر ده حروف ازین سه کلمه بگیرد
 نمود خطی که آن از الف است تا پایا از پاء سه این ده عدد همین شد
 است که اول مراتب اعداد است بدین موجب الف یک تب و وج
 سه و چهاره پنج و شش و هفت و هشت ط و نه می ده مقدمه دوم
 آنست بجهت عدو سال هجرت حروف اهجیر بود مقرر شد و حساب
 که از سال هجرت آنچه گذشته باشد هشت هشت طرح کنند آنچه بماند ازین هشت
 حروف ابتدا نماید و هر حرف که بر او آخر شود عدو آن حرف را بگیرد و منبدا
 نماید مثلاً اگر یک بماند الف بگیرند و یکی که عدو اول است بکا بماند و اگر
 دو بماند حرف با بگیرند و پنج حساب کنند و اگر سه بماند ج بگیرند و سه حساب
 کنند و اگر چهار بماند بگیرند و هفت حساب کنند و اگر پنج بماند حرف و بگیرند و چهار حساب
 کنند و باقی را برین قیاس حساب کنند مقدمه سوم آنست که بجهت دوازده ماه این دوازده
 حرف بیج هواده زاج مقرر شد چنانچه حرف را از محرم باید گرفت تا با آخرین موجب
 است که محرم تب صفر ج ربیع الاول و ربیع الآخر و جمادی الاولی و جمادی الثانی
 تب رجب و شعبان و ماه رمضان و شوال و ذیقعد و حج و یحجه مقدمه چهارم آنست
 که چون از حساب سال هجرت هشت هشت طرح کنند آنچه بماند حرف او را بگیرند و عدد
 را نگردد و ما پس که خواهد که غره او را بداند حرف او را بگیرند و عدد ماه را بر عدد
 حرف سال افزانید و بعد از آن هر عددی که باشد از حروف اهجیر بود و مثل آن را

بگیرند اگر یکی باشد یک حرف و اگر حرف دوم باشد دو و سوم باشد سه
 تا آخر افزایند بعد از آن هفت هفت طح کنند آنچه ماند از یک شنبه آغاز نمود
 بر روزی که عدد آخر شود غره همان روز باشد اگر یکی باشد غره ماه کیشینه
 بود اگر دو باشد و شنبه علی بن القیاس و کتبت این که در خاطر با قرار گیرد آورده
 می شود اینکه مثلاً در سال تحریر این نسخه تاریخ هجرت حضرت هشتصد
 و شصت و نه بود هشت هشت که طح شد هشتصد و چهار ساقط شیخ ماند از اول
 حرف ا بجز بود و گرفتیم و شمریم حرف پنجم و ال قول بود عدد او چهار است نگاه داریم
 با هم یکی خواستیم غره او را باینیم جاوی الاخری بود حرف او الف بود که عدد او یکی
 است بر آن چهار افزودیم و پنج دیگر بر آن افزودیم ده شد هفت طرح
 کردیم سه ماند غره روز سه شنبه بود در بعضی کتب قاعده مذکوره بالا
 باختلاف قلیل چنین دیده شد روایت است که مردی بنحمت
 حضرت امیر المؤمنین ع آمد عرض نمود که حضرت رسول ص ادعیه چند
 مرا تعلیم داد که در اول و اوسط و آخر هر ماه باید خواند و من مرد عام
 و بیاد نام که غره ماه کدام روز است حضرت امیر فرمود که نام تو چیست
 گفت اهجزد بود فرمود پیرت گفت نرجه هو فرمود پیرت
 گفت بداهه زاجر حضرت امیر فرمود حرف اهجزد بود که هشت
 حرف است بخاطر دار و آنچه از سال هجرت رسول صلی الله علیه و آله گذشته

هشت هشت طرح کن بعد از آن اگر یک باشد الف است و اگر دو
 باشد هج است و اگر سه باشد ج است و اگر چهار باشد د و اگر پنج
 باشد و است و اگر شش باشد ز است و اگر هفت باشد و است
 و اگر هشت باشد و است بین ترتیب اینها هر چه زیاده بود
 و از ده حرف نیز بجز هو ابداً را برابراه با مقر فرمود بدین
 موجب مجرم صفر ربيع الاول ربيع الثانی جمادی الاولى جمادی الثانیة
 رجب شعبان ماه رمضان شوال ذقیده ذیحجه که حرف هر یک
 از آنها هرگاه که فرزند با حرف آن سال ضم نماید و هر عدد سه و در نگاه
 دارد چهار عدد دیگر بر آن بیفزاید و هفت عدد از او وضع نماید پس اگر بعد
 وضع هفت آخر یک باشد غزوة ماه شنبه است و اگر دو باشد یکشنبه و اگر
 سه باشد دوشنبه و اگر چهار باشد سهشنبه و اگر پنج باشد چهارشنبه و اگر شش باشد پنجشنبه و اگر هفت
 باشد جمعه قاعداً دیگر چهارم هر ماه بروزی که واقع شود همان روز غزوة ماه
 سویم بعد از آن ماه خواهد بود مثلاً در چهارم رجب غزوة ماه رمضان و در
 چهارم شعبان غزوة شوال خواهد بود طریقته معرفت پنج شمس قره
 مصباح کفعمی چنین مذکور است که هر گاه اراده کنی دانستن عمر که کرد ام
 برج است پس هر چه از ماه عربی گذشته باشد شمار کرده دو چند کن پنج
 دیگر بر آن بنفزا و نظر کن که شمس در کدام برج است از همان برج علی التوالی